

[Statsministeren.]

samtidig med, at det ærede Medlem altsaa mente, at naar der var en saadan Kasse, og der var meget i den i Forvejen, kunde man tage mere ind, gjorde det ærede Medlem — noget inkonsekvent synes jeg for øvrigt — opmærksom paa, at det var ham en Glæde, at Socialdemokratiet ikke havde været med til at skabe denne Afviklingskasse, de havde i sin Tid været imod Statsgarantien for Landmandsbanken. Dertil vil jeg nu sige, at hvis de har været stærkt imod den, har Modet ogsaa ved den Lejlighed svigtet Partiet, for de stemte som bekendt ikke imod Statsgarantien, og de plejer dog ellers ikke at være saa bange for at stemme imod, naar der er noget, der ikke passer Partiet.

Det ærede Medlem opholdt sig ved, at jeg havde nævnt Diskontobanken og ikke Andelsbanken, da jeg omtalte, at der ogsaa var brudt Banker sammen i det ærede Medlems Regeringstid. Grunden dertil var nu ikke den, som det ærede Medlem angav, thi saa vidt jeg erindrer, blev der ikke fra Andelsbanken rettet Anmodning til Regeringen om Statsstøtte, men det blev der for Diskontobankens Vedkommende, og det var derfor, jeg nævnte denne Bank og mindede om, at da sagde det ærede Medlem nej, hvad jeg mener det ærede Medlem gjorde Ret i.

Naar det ærede Medlem beklager sig stærkt over, at der den 27. September har fundet Aktiehandel Sted, tør jeg naturligvis ikke benægte, at det er sket, man kan jo ikke forhindre Folk i at handle, men jeg maa maaske i denne Forbindelse minde om, at der netop blev sørget for at standse denne Aktiehandel paa Børsen, idet Børsnoteringen paa Privatbankaktier blev suspenderet netop denne kritiske Dag.

Det ærede Medlem spurgte mig endelig: Hvorfor gik Handelsminister Slesbager ud af Regeringen? Hvorfor blev han stødt ud af Regeringen? Jeg skal dertil sige, at den daværende Handelsminister blev aldeles ikke „stødt ud“ af Regeringen; samtlige Medlemmer af Regeringen ønskede, at han skulde fortsætte som Handelsminister, i Erkendelse af, at han under de førte Forhandlinger havde optraadt fuldstændig loyalt. Det ærede Medlem Hr. Slesbager ønskede imidlertid selv at udtræde og fastholdt dette Ønske trods gentagne Henstillinger til ham om at blive i Embedet.

Det ærede Medlem Hr. Stauning beklagede sig endelig over, at nu ogsaa Industriraadet havde givet Tilslutning til Regeringens Politik. Jeg ønsker dertil at bemærke, at jeg dog ikke tør betragte den

nylig afgivne, i øvrigt højest interessante Industrieretning som en ubetinget Tilslutning af politisk Karakter, men det er ganske rigtigt, at den er et Vidnesbyrd om, at ligesom alle vort Lands Hovederhverv i Sommeren 1926 enedes i Kravet om en økonomisk Politik som den, den nuværende Regering siden af al sin Magt har søgt at fremme, saa samles de samme Erhverv, Industri, Landbrug, Handel og Skibsfart, fremdeles i Ønsket om, at denne Politik fastholdes og fortsættes, simpelt hen fordi den under de forhaandenværende Forhold er netop den Erhvervspolitik, som vort Samfund først og fremmest trænger til.

Jeg kommer dernæst til det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen. Det ærede Medlem interesserede sig meget for Statens Skove, og i Forbindelse med Statsskovenes Drift fremkom der nu en ny Henstilling fra det ærede Medlem, nemlig den, at Jagten i Statens Skove skulde udlejes. Jeg antager, det ærede Medlem her tænker sig, at det vilde betyde en stor Indtægtsforøgelse for Statsskovdriften. Jeg maa dog dertil sige, at jeg tror ikke, der er meget at opnaa i saa Henseende, og jeg maa dertil føje, at hvis der kunde opnaas en Indtægtsforøgelse — hvad jeg altsaa paa Forhaand stiller mig noget tvivlende overfor —, saa har en Udlejning til privat Jagt ogsaa sine Ulemper, og Udøvelsen af privat Jagt i Statens Skove kan komme i Modstrid med Hensynet til Plantningerne. Men det kan navnlig ogsaa komme til paa en Maade, der er uforudseelig og uberegnelig, at indvirke paa Vildtbestanden i Statens Skove. Og her kan jeg oplyse det ærede Medlem om, at paa et enkelt andet stort Omraade, hvor Staten har Skovdrift, nemlig paa Klitplantagernes Omraade, er Jagten lejet ud i samtlige Klitplantager, men der er ikke nogen overvældende stor Tilfredshed dermed, og jeg tror, at hvis det ærede Medlem satte sig ind i Forholdet, som det er, er det muligt, han vilde optræde som Kritiker overfor den Ordning, vi har med Hensyn til Klitplantagerne. I hvert Fald kan jeg sige, at vi i Landbrugsministeriet sammen med Klitinspektoratet overvejer, om vi ikke skulde gaa over til, at Staten selv overtager Jagten i Klitplantagerne, der er langt mere vildtrige, end Statens Skove i øvrigt er det, fordi der er samlet en meget stor Vildtbestand op der, hvad der for øvrigt er ganske interessant. Det er nemlig saaledes, at naar man udlejer Plantagerne til privat Jagt, vil den Maade, hvorpaa Jagten udøves, være højest forskellig. I visse Plantager vil der blive fuldstændig Rovdrift, medens der i